

τρέξῃ ἀμφοτέρως τὰς ὁχθας, τὴν τε γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν, τῆς Μάγχης, ἵνα ἐπιτοπίως ἐξετάσῃ τοὺς δρους τῆς σχηματισμοῦ τοῦ πορθμοῦ, καὶ ὁρίσῃ τὸν γεωλογικὸν χρόνον, εἰς ὃν ἀνάγεται ὁ ἀπὸ τῆς στερεᾶς χωρισμὸς τῆς Ἀγγλίας. Γενικὴ πεποίθησις μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκδρομῆς ἐσχηματίσθη παρὰ τοῖς ἀποτελέσαισι τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ φαινόμενον παρετάθη ἐπ' ἄπειρον σειρὰν περιόδων, ὅτι ἐπερατώθη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τεταρτογενεῖς ἐποχῆς καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐνέργειαν ὑποτίθησι διάφορον ἐκείνων, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.

— Ἡ ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴ τοῦ Δεσπότη γενήσεται τῇ ἐνδεκάτῃ, κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς ἡμερολόγιον, τοῦ προσεχικοῦ Ἀπριλίου.

— Ὑπὸ τῶν Γάλλων ζωγράφων ἐξελέγησαν οἱ κριταί, τεσπάρωνται τὸν ἀριθμὸν, οἱ μέλλοντες νὰ κρίνωσιν τὰ εἰς τὴν ἐτήσιαν Ἐκθεσιν τοῦ 1885 ὑποβληθέντα ἔργα τῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσταλέντων ἑλαιογραφῶν, ὕδρογραφῶν, καὶ ἰχθυογραφημάτων ἀνέρχεται εἰς 7,200, ἐλάττων κατὰ 500 τῶν τὸν παρελθόντος ἔτους. Μεταξὺ αὐτῶν πολυάριθμοι εἶνε αἱ μεγάλοι μεγέθους εἰκόνες.

— Περὶ τοῦ πρό τιнос καιροῦ ἀποθνήσκοντος Ρώσου στρατηγοῦ Τσιτλέβιν, ὅστις μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σκόδελεφ ἐκρίθη ἐν τῷ τελευταίῳ Ρωσοτουρκικῷ πολέμῳ ὡς εἰς τὸν ἐξοχωτάτων στρατηλατῶν, ἐκμοσιεύθη ἐν τῇ Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει μακρὰ μελέτη ὑπὸ τοῦ Ρώσου στρατηγοῦ καὶ συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Φρολόβ.

— Ἐν τῷ ὅπισθεν τοῦ Βιομηχανικοῦ μεγάρου χώρῳ τῶν Ἡλυσίων πεδίων ἐν Παρίσις μέλλει νὰ τελεσθῇ Ἐκθεσις ἀπρίτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀφορμῶν εἰς τὴν ἀρτοποιίαν καὶ τὸ ἄλσκα, καὶ τὰ εἰς ταῦτα ὑπαγόμενα βιομηχανήματα. Ἐκτὸς τοῦ διαφέροντος, ὅπερ κυρίως παρέχει ἡ ἐν λόγῳ ἐκθεσις, κρίνεται ὅτι θέλει κεντῆσι: κυρίως τὴν περιεργίαν τοῦ καινοῦ τὸ θεαματὶκὸν ἀλλεπαλλήλων μεταμορφώσεων, τὰς ὁποίας ὑφίσταται εἰς κόκκος σίτου. Ὁ σίτος θὰ κομίζεται ἐντὸς σακκίου ὅς ἐξέρχεται τοῦ αὐτοβλάντος ἡ τῶν πλοίων, ἅτινα τὸν φέρουσιν ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ οἱ τελειότατοι μύλοι θὰ τὸν μεταποιῶσιν εἰς ἄλευρον. Πρὸς τοῦτο πλείστα μηχαναὶ θὰ ἐργάζονται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ τμήματι τοῦ αἰσμάτος. Ἐν δὲ τῷ τμήματι τῆς ἀρτοποιίας θὰ ἀποδεικνύεται διὰ τίνων μέσων κατασκευάζεται ἡ ζύμη, καὶ τίνι τρόπῳ ψήνεται εἰς τοὺς κλιβάνους.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Πηρισιῶν παρέσχεν εἰς τοὺς ὁργανωτὰς πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς κατάρτισιν τῆς ἐκθέσεως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Στοιχεῖα Χημείας ἀνοργάνου. Ἐρανισθέντα ἐκ διαφόρων πηγῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Ἡλία Γ. Βαλσαμάκη, διδάσκοντος τὰ Φυσικο-Μαθηματικά κ.τ.λ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884. Τύποις Σ. Γ. Βουτυρά, Σελ. α'—λγ', καὶ 1—167.

Ἀκολούθια τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σπαραφίου τοῦ ἐν τῷ ὅρει τοῦ Δομποῦ τῆς Λεβαδείας ἀσκήσαντος καὶ ἑορταζομένου τῇ 6ῃ τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἥτις ἐξεδόθη μὲν τὸ πρῶτον ἐκ χειρογράφου κειμένου ὑπὸ τοῦ πρῶην Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου Νεοφύτου Μεταξά, ἐκδίδεται δὲ νῦν ἐπιδιωρθωμένη καὶ ἐπιηυξημένη ὑπὸ τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς Μονῆς τοῦ Δομποῦ ἱερομονάχου Εὐθυμίου Γ. Καθεθαῖα, προλήτου τῆς Θεολογίας. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀττικῶν Μουσείων. 1885. Σελ. 74.

Ἰγνατίου Μοσχάκη. Ὑψηλικοῦ τῆς Θεολογίας, Ἐρμηνεία Περικοπῶν τοῦ Ἐὐαγγελίου. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Ἀνστήτῃ Κωνσταντινίδου. Ἐν Ἀθήναις, Βιβλιοπωλεῖον ὁ «Κοραῖς». Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀττικῶν Μουσείων. 1885. Σελ. 197. 16ον ὁρ. 2,50.

Beiträge zur historischen Syntax der griechischen Sprache, herausgegeben von M. Schanz. Heft 5. Band II. Heft 2. Entwicklungsgeschichte der Absichtssätze von Dr. Philipp Weber. Zweite Abtheilung: die Attische Prosa und Schlussergebnisse. Würzburg 1885. S. 124.

Ἀπὸ ἀπαξ λεχθέν ὑπὸ τοῦ Οὐμβόλδου ἐγνώσθη, ὅτι ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι τὸ ἔργον συμπειληρωμένον καὶ τέλειον κείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐνέργεια ἀνελλισομένη ἀδιαλείπτως ἐνώπιον ἡμῶν, εἶπετο αὐτοδῆλως, ὅτι τὴν ἐνέργειαν ταύτην οὐδὲμῶς ἄλλως κρεῖσσον

ἢ διὰ τῆς παρατηρήσεως ἐπ' ὅσον οἶόν τε πλείστον χρόνον, τ. ἔ. διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης αὐτῆς δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν. Τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἐξέτασιν τῆς γλώσσας ὡς πρὸς τοὺς φθόγγους, τοὺς τύπους, τὴν σύνθεσιν, τὴν σημασιολογίαν, ἐτυμολογίαν κ.τ.λ. ἀπὸ πολλοῦ μεταχειρίζονται οἱ γλωσσολογῶντες μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν σύνταξιν ἀρχῇθεν ἦσαν προσέσχον, τὸ μὲν διότι καὶ ἡ παλαιότερα ἔρευνα δὲν ἦτο ὅλως ἀποδεδειγμένη, ὅπως ἡ ἐν τῇ σύνηθῃ λεγομένη γραμματικῇ ἐν χρήσει, τὸ δὲ διότι πολὺ λαὶ ἐργασίαι ὤφειλον πρότερον ἐν ταῖς καθ' ἑκάστην γλώσσαις νὰ γίνωσιν, ἵνα τὰ συμπεράσματα ἔχῃσι στερεὰν βάσιν καὶ κύρος. Ἀφ' οὗτο δ' ὅμως ὁ Delbrück διὰ τῶν *Syntaktische Forschungen* (4 τόμων) καὶ ὁ Dräger διὰ τῆς *historische Syntax der lat. Sprache* ἤνοιξαν τὴν ὁδὸν εἰς τὰς τοιαύτας ἱστορικὰς τῆς συντάξεως ἐρεῦνας καὶ νέον ἄπλετον φῶς ἐπὶ πλήθους παραδόξων καὶ ἀνωμάτων φαινομένων διέχυσαν, προήλθον εἰς μέσον καὶ οἱ τὴν Ἑλληνικὴν μόνην εἰδικῶς σύνταξιν ὑποκείμενον τῶν μελετῶν τὴν ποιήσαντες. Οὕτω π. χ. ὁ Tychon Mommmsen ἀπέδειξε, διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐξετάσεως ὅτι ἡ μετὰ πρόθεσις εἶναι κυρίως πεζολογικὴ, ἐνῷ ἡ σὺν ἐν συντάξει μᾶλλον ποιητικὴ. Ὅστις θέλει νὰ ἐπιθεωρήσῃ τρόπον τινὰ τῆς ἑλλ. γλώσσας τὰς τελικὰς προτάσεις τὰς ἐν τῇ πεζογραφίᾳ διελαυνούσας πρὸ αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν τεῦχος. Θὰ ἴδῃ πῶς κατὰ μικρὸν τὸ μὲν μόριον ὡς καὶ ὅπως περιστάλλονται καὶ τέλος ἀποβάλλονται ὅλως, τὸ δὲ ἵνα ἐπιδίδει καὶ τέλος ἐξαλαύνει πάντα τῆλλα, καὶ θὰ ἐννοήσῃ εὐκόλως διὰ τὴν νέα Ἑλληνικὴν μόνον τελικὸν μόριον ἔχει τὸ γὰρ. Θὰ ἴδῃ ἐπ' ἱσῆς πῶς βαθμύδην ἡ χρήσις τῆς εὐκτιχῆς καὶ ἐν τοῖς δοκιμῶσι ἔτι χρόνους ἐλάττωται καὶ ὁσήμεραι ἡ τῆς ὑποτακτικῆς ἐκτείνεται, κ. τ. λ. Αἱ δ' ἀποδείξεις γίνονται οὐχὶ διὰ θεωριῶν κενῶν καὶ ἀνυποστάτων, ἀλλὰ διὰ στατιστικῆς ἀπαριθμήσεως καὶ κριτικῆς ἐξετάσεως πάντων τῶν χωρίων ἐν οἷς ἀπαντῶσι τὰ μόρια αὐτὰ. Ἀναμφιβόλως ὁ στατιστικὸς οὗτος τρόπος τῆς ἐρεῦνης εἶναι ὀχληρὸς, δι' αὐτὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τὰ ῥᾶστα συνήθως τρεπομένοις οὐ μόνον ἀγαπητὸς δὲν εἶναι, ἀλλὰ καὶ σκωμμάτων γίνεσθαι πρόξενος εἰς τοὺς τυχόν μεταχειριζομένους αὐτόν. Ἀλλ' ἀπὸ σήμερον ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων, ὅτι αἱ ἱστορικαὶ λεγόμεναι ἐπιστῆμαι, ἢ ἀποκτῶσι τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα ὁπωσδήποτε τὸ κύρος τῶν βετικῶν ἐπιστημῶν, ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῶν τῶν βετικῶν ἐπιστημῶν ζήτησιν, τ. ἔ. τὴν ἱστορίαν, τὴν στατιστικὴν, τὴν συγκρίσιν, οὐδὲ ἄλλο ὑπολείπεται τοῖς παρ' ἡμῖν φιλοτιμουμένοις νὰ ἐργασθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἢ νὰ μεταχειρίζωνται τὴν ἐπικρατήσαν ἀπ' ἐσχάτων ἐν Εὐρώπῃ μέθοδον τῆς ἱστορικῆς καὶ στατιστικῆς καὶ συγκριτικῆς ἐρεῦνης, ἢ λαμπρῶς καὶ μετ' ἐπιτυχίας εὐρίσκει ἐφρημοσμένην ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ὁ ἀναγνώστης. Ἐξ αὐτοῦ πολλὰ δύναται τις ἀσφαλίστατα νὰ διδαχθῇ περὶ τῆς χρήσεως τῆς εὐκτιχῆς καὶ ὑποτακτικῆς κατὰ τὴν παραχωρημένον χρόνον ἐν ἐκάστῳ ἰδιαιτέρως συγγραφῇ, περὶ τῆς χρήσεως τῶν μορίων, περὶ τῆς χρήσεως τοῦ μὴ ἐν ταῖς ἐξ ἐκφράσεων φόβου σημαντικῶν ἐξηγητημέναις προτάσεσι κττ. καὶ πρὸς τοούτοις περὶ τῆς μεταβολῆς ἣν σὺν τῷ χρόνῳ ὑφίστανται αἱ χρήσεις αὗται κττ. Τοιούτων εὐρίσκοντες τὸ εἰρημένον βιβλίον συνιστοῦμεν αὐτὸ προθύμως τοῖς διαφορομένοις τῶν παρ' ἡμῖν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

22 Μαρτίου, Παρασκευή.

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα ἦλθον ἐφέτος πρωϊμώτερον, πρὶν ἢ ἡ φύσις, ἀπαλλαγείσα ἐντελὸς τῶν δεσμών τοῦ χειμῶνος, ἐνδυθῇ κατὰ τὴν ἑορτάσιμον ἐνδυμασίαν πρὸς υποδοχὴν αὐτῶν. Τὰ κόκκινα αὐτὰ ἐπεφάνησαν μετὰ τῶν παραθεμάτων τῆς οἰκογενειακῆς τραπέζης, ἡ πληροῦσι τὰ θυλάκια τῶν παιδιῶν. Πλήρεις ἀνθρώπων οἱ νοοὶ κατ' ἐξαιρέσιν, καὶ πλήρεις ἀνθέων. Οἱ ἄμνοι βελάουσι πενθίμως, ἀναμένοντες τὸν σφαγέα. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ περὶ αὐτῆς χώροι, ἡ ἀπὸ τῶν Στύλων μέχρι τοῦ Θησείου μακρὰ ὁδὸς, ἀναμένουσι τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα, ὅπως ἀντὶ τῆς συνήθους αὐτῶν γαλήνης καὶ ἐρημίας, ἀντηχήσωσιν ὑπὸ τοὺς βορῆθους τοῦ σωρηδὸν διασπορευμένου ἐκεῖ πλῆθους, ὅπως καὶ τὸ ἀνέκλιθεν ἔθνος, ἀλλὰ παρκαμζὼν ἀπὸ τίνος πανηγυρίσῃ τὰ νεώτερα ἐπικληθέντα Παναθήναια.